

oblikovano samo preko oblikovanja, znamo ga u njegovoj istini samo u slučaju oblikovanja. Dakle, ovde imamo to da ono što dalazi do prikaza jeste ono što ono jeste kao takvo. Ovo mimetičko posredovanje koje vrši umetničko delo nije nešto slučajno za samu stvar, već ona u tom posredovanju dobija svoja pravi bitak. (147) Isto tako je i sa interpretacijom kao izvođenjem ili igranjem samog umetničkog dela, interpretacija nije nešto spoljašnje i slučajno datom delu već njome umetničko delo stupa u vlastiti bitak.

Gadamer shodno prethodnom kaže: "Očigledno stanje stvari, da svaki prikaz želi da bude pravilan, služi ove kao potvrda da je nerazlikovanje posredovanja od samog dela pravo iskustvo dela... Posredovanje je, po svojoj ideji, totalno." (150). Kada govori o totalnom posredovanju Gadamer tu misli na posredovanje koje ukida samo sebe, tj. ukida se kao puki posrednik. Mogli bismo reći "medijum je poruka". Ili ako hoćete drugačije, ono kako je nešto to ono i jeste, u ovom slučaju umetnički prikaz nije prikaz nečega, već ono što je prikazano jeste samo kao prikazano, ima ga samo ukoliko je prikazano.